

Denne gang er valget let: Firkløveret skal fortsætte!

Med korte mellemrum har der i de seneste år været kaldt på vælgerne, og det har ikke hver gang været lige let at se, hvad der egentlig skulle stemmes om. Valget den 10. januar har et ganske klart spørgsmål, som vælgerne skal besvare:

Erhard Jacobsen MF

Mimi Stilling Jacobsen Kulturminister MF

Skal firkløverregeringen have lov til at fortsætte den oprydningsevne, som blev afbrudt ved flertallets forkastelse af finansloven?

Eller tør vælgerne lade den tidligere regering vende tilbage? - den regering, som selv gav op og gik af i september 1982.

x **M** ved valget 10. januar '84

CD-en aktiv regeringspartner

Firklover-regeringen blev til manges overraskelse dannet på usædvanlig hurtig tid. Der opnåedes usædvanlig hurtigt enighed mellem de 4 partier, der ellers normalt kunne være uenige om mange ting. Firklover-regeringen satte usædvanlig hurtigt og kraftigt ind over for landets økonomiske problemer – og regeringen opnåede en usædvanlig opbakning i befolkningen.

Centrum-Demokraterne, og specielt Erhard Jacobsen, havde afgørende indflydelse ved regeringsdannelsen. CD har ved flere lejligheder sikret regeringens overlevelse. CD har 4 dygtige ministre i regeringen. I alle situationer har CD sat loyalliteten over for regeringen over partigeistiske egeninteresser.

Hvad står CD for?

«CD – er det ikke noget med parcel-oven og bil? noget med folkeskolen og Danmarks Radio?»
Sådan har mange spurgt. Dels er CD et nyt parti – kun 10 år gammelt – og derfor ikke så kendt som de 100 år gamle partier. Dels har CD ret håndfast afvist at tage stilling til de ideologiske slagord – tomme taleadamer, der hører hjemme i forrige århundrede. Det betyder ikke, at CD er uden grundholdning. CD er »borgerlig« i den forstand, som de fleste er det – også mange »gammeldags« socialdemokrater. Vi ønsker, at man taler et pænt sprog, at vore børn lærer noget i skolen og lærer, at der er noget, der hedder ansvar. Vi ønsker respekt for privat ejendom, for folks meninger, og for det arbejde, som forskellige mennesker udfører. Vi finder det ikke forkert, at man tjener penge. Den, der gør en ekstra indsats; den, som yder noget mere end andre, skal også belønnes. Den, der har større ansvar end andre, bør belønnes.

Niels Bollmann
Boligminister
MF

Ingen forbrydelse at tjene penge

I mere end 200 år har tanken om større lighed været en drivende kraft, og ingen vil bestride, at der har været brug for at rette gammel uret. Ingen vil heller bestride, at det fremdeles er nødvendigt, at man – når situationen kræver ofre af befolkningen – da lader de borgere betale ekstra meget, som har de højeste indkomster. CD har som andre partier stemt for langt de fleste sociale love.

Men CD nægter at medvirke til, at den slags skatter skal udvikle sig til straffeekspeditioner over for »de rige«. CD mener ikke, der er brug for yderligere indkomstudligning i Danmark, og CD mener slet ikke, at der er noget

forkert i, at folk tjener godt.

Hertil kommer, at der kun findes et beskedent antal borgere i Danmark, som virkelig kan betegnes som »rige«. Som eks. havde kun 1,3% af befolkningen i 1981 over 300.000 kr. i samlet indkomst. Tilsammen havde de ca. 25 milliarder kroner – og deraf skal de jo betale 60-70% i skat. Det er borgere med indkomst mellem 70.000 kr. og 200.000 kroner, der tilsammen har de mange milliarder, som stat og kommune må tage af, hvis man vil »forbedre borgernes kår«. Herved kommer man let til at tage fra de forkerte og give til de forkerte. Det vil CD ikke medvirke til.

Nato og EF sikrer frihed og fred

I særlig grad adværer CD imod, at Danmarks troværdighed i NATO-samarbejdet sættes over styr. Uden NATO's og da især uden USA's garanti for, at Danmark vil blive forsvaret, hvis Sovjetunionen skulle angribe vort land, er et dansk forsvar umuligt. Vi ville da være forsvarslose og dermed allerede i fremtid blive tvunget til at indrette os efter Sovjetunionens ønsker, således som det i stort omfang skete over for Hitler-Tyskland i slutningen af 1930'erne.

Det er ikke Danmark – og ikke NATO – der har ønsket en oprustning. Det var Sovjet, der straks efter 2. verdenskrigs afslutning tog initiativ til at udvide sit herredomme over andre lande. På få år blev Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Tjekkosllovakiet gjort til en slags provinser af Sovjetunionen. Det skete ved, at russiske tropper, som opholdt sig i disse lande efter krigens afslutning, støttede det lokale kommunistiske parti i et kup. Derefter blev alle andre partier forfulgt og til sidst forbudt. En række kommunistiske diktatorer har siden garanteret, at disse lande lydigt følger Sovjets udenrigspolitik.

På denne baggrund dannede de vestlige lande den Nordatlantiske Forsvarsunion (NATO) i 1949. Og siden har denne organisation bestræbt sig på at skabe balance, så Sovjet ikke fik magt til at tvinge flere nabolande til politisk-militær underkastelse.

På samme måde som NATO sikrer Danmark mod militær og politisk afhængighed af Østblokken, giver dansk medlemskab af EF en sikkerhed imod, at Danmark bliver økonomisk afhængig af de kommunistiske lande med deres

helt specielle økonomiske systemer – helt forskellige fra det system, vi har valgt at leve under.

En stemme på CD er et uforbeholdent ja til NATO og EF.

En hysterisk debat om raketter

Ingen har tænkt sig at opstille en eneste atomraket i Danmark. På den baggrund forekommer det besynderligt, at folketinget gang på gang har hålt debat om opstilling af raketter – vel at mærke uden for Danmark.

Hvad ville man mon i Danmark sige til, om andre landes parlamenter og regeringer rettede henstillinger til Danmark om, i modstrid med det danske parlaments ønske, at opstille atomraketter her i landet?

Det er at fore valgterne bag lyset, når visse partier giver det udseende af, at Danmark kan hindre andre landes raketopstilling. Hverken de konservative regeringer i Tyskland og England, eller de socialistiske regeringer i Frankrig, Spanien og Portugal har ladet sig påvirke af, hvad det danske folketingets flertal tvang regeringen til at sige på NATO's møder.

Fredsbevægelsen og de partier, der rønder i halen på denne bevægelse, kan lige så godt erkende, at kampenen er slået fejl. De store afgørende lande har fort NATO's dobbeltbeslutning af 1979 ud i livet. Opstillingen af raketterne er påbegyndt, og kan kun standses, såfremt Sovjetunionens forhandlere giver de indrømmelser, som det var dobbeltbeslutningens hensigt at tvinge dem til.

CD adværer imod, at Danmark optræder i storpolitikken som en hund i et spilægler.

CD's ministre og folketingsgruppe

Mimi Stilling Jacobsen
Kulturminister
MF Københavns Amt

Arne Melchior
Trafikminister
MF Århus Amt

Niels Bollmann
Boligminister
MF Vejle Amt

Tom Høyer
Grønlandsminister

Poul Emmert Andersen
MF Roskilde Amt

Yvonne Herlov Andersen
MF Vestsjællands Amt

René Robert Brusvang
MF Frederiksborg Amt

Frode Nør Christensen
MF Ringkøbing Amt

xM ved valget 10. januar '84

Carl Hahn
MF Sønderjyllands Amt

Erhard Jacobsen
MF Fyns Amt

Bente Juncker
MF Øster Storkreds

Grethe Kindberg Jørgensen
MF Storstrøms Amt

xM ved valget 10. januar '84

Grethe Lyngs
MF Viborg Amt

Birgith Mogensen
MF Nordjyllands Amt

Jørgen Kruse Rasmussen
MF Københavns Amt

Bent Stubbjær
MF Ribe Amt

xM ved valget 10. januar '84

Arbejdsløsheden - et verdensproblem

I en årrække havde Danmark – som andre vestlige lande – fuld beskæftigelse. 2 oliekriser gjorde i 1970'erne ende på denne lykkelige tilstand. Vestens økonomiske fremgang blev sat i stå ved olieledenes voldsomme forhøjelser i prisen på det råstof, som var uundværligt for Vestens produktion. Arbejdsløsheden var en uundgåelig følge heraf og ramte i USA og Australien, såvel som i Vesteuropa. Ingen kunne naturligtvis vente, at Danmark, med sin totale afhængighed af udlandshandelen, skulle slippe fri.

Ingen dansk regering, intet folketings-flertal kan gøre ret meget over for en sådan verdensudvikling. Ej heller over for den tekniske udvikling i industri og handel, hvor data-maski-

nerne overflodiggor menneskelig arbejdskraft i et omfang, som man ikke tidligere har kendt.

CD har medvirket til alle foranstaltninger, som skiftende regeringer har søgt at iværksætte for at mildne krisens virkninger. Men CD har stærkt fremhævet, at intet enkeltland kan overvinde vanskelighederne alene. Kun samarbejde gennem EF, og yderligere samarbejde mellem EF, USA og Japan, kan give håb om varig udvej af krisen.

Samtidig har CD understreget, at både arbejdere og arbejdsgivere i Danmark må indstille sig på en helt ny situation med hensyn til arbejdstid og lønforhold, såfremt Danmark skal fastholde sin plads i verdensøkonomien.

imod, at man overdriber beskrivelsen af, hvad man kalder »fattigdom« i Danmark.

Ingen vil bestride, at et stort antal medborgere af mange forskellige årsager lever under ulykkelige forhold og skal hjælpes. Arbejdsløshed kan hypotetisk være årsag hertil; sygdom, uheld, ægteskabelige forhold, alkohol- og narkotikamisbrug bærer en stor del af ansvaret for folks ulykker. CD har deltaget i bestræbelserne for at danne et socialt sikkerhedsnet for ulykkesramte. Det er med beklagelse, at CD og de andre 3 partier har været nødt til at spare. Ingen har ønsket – f. eks. af ideologiske grunde – at skære ned på sociale udgifter. Men man har fra den tidligere regering overtaget den uløste opgave at nedbringe et statsunderskud, der nærmede sig 100 milliarder kroner om året. I den situation kan det ikke undgås, at man skærer i de poster, der er helt dominerende på statens og kommunernes udgiftsbudgetter.

Men Danmark ligger på en lin plads med hensyn til at hjælpe folk i nød. Målt med andre lande i verden.

Det er ikke ændret under firkløverregeringen! Der er ikke »skabt fattigdom« under denne regering.

CD og skolen

CD er mod skoleloven fra 1975. Den forte udviklingen i skolen i en forkert retning. Det har flere og flere givet CD ret i – og regeringen var netop i gang med ændringer i loven, da valget blev udkrævet.

CD ønsker loven ændret således at:

- det understreges at skolens vigtigste opgave er at give kunderskaber.
- der fastsættes minimumskrav for fagenes indhold. Det vil sikre undervisning i grundlæggende færdigheder og elementære kundskaber samt forhindre megen spildtid.
- der sikres eleverne mulighed for at få deres kundskaber afprøvet gennem prøver og bedommet med karakterer. Eksamen er også en kontrol på, at læreren har gjort sin pligt.
- at der lægges vægt på den enkelte elevs følelser af ansvar over for arbejdet. Det drejer sig ikke bare om rettigheder. Uden en sådan holdningsændring vil eleven senere i arbejdslivet uvægerligt komme til kort.

Lov og orden skal respekteres

Begrebet »lov og orden« er efterhånden et uartigt ord i dansk sprogbrug. CD står fast på dette begreb og forlanger, at der optrædes med fasthed over for lovovertrædere.

Det er ikke en undskyldning, at lovbud begås af »politiske grunde«.

Den private ejendomsret skal respekteres, også af faglige aktivister, der laver blokade. Eller af såkaldte »BZ'ere«, der har deres egen specielle løsning på boligmanglens problemer.

Ved mange lejligheder har CD forsvaret politiets indgreb. Det er beklageligt, at udtryk som »politivold« kan bringes i anvendelse i Danmarks Radio og i adskillige af landets førende dagblade. Politiet optræder på alle lovlydige borgers vegne for at sikre, at gældende love respekteres af alle. Kun derved kan vi sikre, at Danmark fortjener navn af et retssamfund.

CD vil ikke modsætte sig en modernisering af fængselsvæsenet, men advarer imod, at samfundets interesser i så høj grad koncentreret om at gøre noget for forbyrderne, at man til tider næsten synes at glemme de ulykkelige mennesker, der har været ofre for forbrydelser.

Regeringen har ikke skabt flere "fattige"

På samme måde som CD bestrider, at der findes en masse »rige«, som man bare kan tage fra, går partiet

Tom Hoyem
Gronlandsminister

CD og kulturen

Politik er andet end økonomi. Det har CD slået fast gang på gang.

CD ønsker at understøtte behovet for en aktiv kulturpolitik i tider med økonomiske problemer og med øget fritid.

Her spiller ikke mindst idrætten en afgørende rolle. Der bør udvises stor forsigtighed ved besparelser. Der kan ikke lægges for megen vægt på idrætsaktiviteter for børn og unge. Men CD ønsker også en særlig støtte til vore topidrætsfolk, så de kan konkurrere på mere lige vilkår internationalt.

CD kræver alsidighed i Danmarks Radio. Enhver person, virksomhed eller institution, der angribes i radio eller TV må have mulighed for at forsvare sig. Danmarks Radio må ikke misbruges til propaganda for specielle politiske synspunkter. Når man behandler samfundsmæssigt kontroversielle spørgsmål, må udsendelserne være udformet således, at det er lytterne, der afgør ret og rimelighed og ikke radioen, der producerer meninger.

CD ønsker et TV 2 – og partiet histle kulturministerens forslag i folketinget med glæde. CD ønsker TV 2 placeret uden for Danmarks Radio – og delvis finansieret af reklamer. TV 2 må have en programpolitik, der er præget af høj kvalitet, stor underholdningsværdi og et mere nuanceret syn på samfundet.

Regeringen har erhvervslivets tillid

På mindre end et år er det lykkedes firklover-regeringen at etablere en tillid i erhvervslivet, som ikke har været at finde i mange år.

Det er ikke regeringens gode handlinger så meget som dens holdning, der tæller. Erhvervslivets folk ved, at de kan stole på regeringen på følgende væsentlige punkter:

Arne Melchior Trafikminister MF

Yvonne Herlov Andersen MF

M Regeringen ønsker at bevare det privatkapitalistiske samfundssystem. Indgreb i erhvervenes dispositioner vil alene ske, når det er samfundsmæssigt nødvendigt – ikke for at »lave om på samfundet«.

M Regeringen ønsker at bevare arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. Enhver tanke om overskudsdeling og medbestemmelsesret må afgøres af parterne selv, ikke dikteres af folketing og regering.

M Regeringen har intet ønske om gennem skærpet beskatning af store indkomster at »gøre alle mere lige«. Det er ikke en forbrydelse at tjene penge og blive rig. »Profit« er ikke et smudsigt begreb, men en aldeles nødvendig aflønning for en aldeles nødvendig indsats i produktionen.

Bevidstheden om, at firklover-regeringen har denne grundholdning, gør det lettere for erhvervslivets folk at acceptere de eventuelle ubehageligheder, som regeringen er tvunget til at iværksætte.

x M CENTRUM
DEMOKRATERNE

CD's landsorganisation

Laksegade 12 · 1063 København K · Telefon 01-13 04 74